

ÉGIGÉRŐ

24. évfolyam 3. szám

2020. december - Advent

Bárcsak jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, Urunk!

Zsolt 4,7

Sok metrókijáratnál található fotófülke, amiben igazolványképet lehet készíteni pár pillanat alatt. A masina megfelelő időközökkel több képet is készít, és kiválaszthatjuk ezek közül, melyiket vagy melyeket szeretnénk nyomtatott formában magunkkal vinni. Néhány pillanat választja el ezeket a fotókat, mégis annyiféle érzés, hangulat tükröződhet vissza ezekről: ijedség, fáradtság, nyúzottság, erőltetett mosoly, komolyság, de a vidámság, a mosoly ezernyi árnyalata is ott található rajtuk.

Tudom, lassan elveszítik ezek a készülékek eredeti funkciójukat, talán mára inkább örömteli baráti pillanatok, vicces sorozatok megörökítése gyakrabban történik ezeken a helyeken, mégis a 2021. év indulásakor ott van bennem a kérdés, hogy annak egy-egy felvillanó pillanatában vajon milyen érzések, milyen gesztusok kísérik majd az új évet? Inkább vidám vagy inkább gondterhelt arcunk lesz a képzeletbeli fotókon, vajon inkább a mosoly vagy a könnyek fogják azokat meghatározni?

„Bárcsak jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, Urunk!” A zsolttáros szava, vágya, óhaja bármelyikünk szájából elhangozhatna, sőt biztos vagyok benne, számos beszélgetéskor, vagy éppen búcsúzás alkalmával megfogalmaztunk valami hasonlót. Múljkék már el az átok, a betegség,

a korlátozás, a félelem, s újra vegye át a hatalmat bennünk, körülöttünk, ebben a világban az áldás, a szabadság, az emberi kapcsolatok megélése, a biztonság érzése. Isten orcájának a világossága, az élet ragyogása, az Ő jelenléte tegye széppé napjainkat!

De január hónapjának az igéje még valamit a szívünkre helyez: a felsorolást, amelyet a jövőbeni felvillanó képek alkotnak, egészen bizonyosankikell egészíteni: behunytszemű, Isten jelenlétében békességre találó vagy azt kereső arcokkal. A személyes elcsendesedéssel, a belső szoba titkos, személyes pillanataival, amikor a bennünk lévő érzések, az örömök és kihívások kiformalódnak az arcunkon. Kimondhatjuk, elé rakhatjuk, az Ő megszentelő jelenlétében vizsgálhatjuk őket, s ez hatalmas ajándék, lehetőség, erő és békesség forrása a számunkra.

Nem csak a bibliai példák, az Isten elé leboruló imádságos életű szereplők példája indít bennünket arra, hogy életünkben fontos, kiemelt helye legyen az imádságnak. Hívó emberként ugyanezt erősítik bennünk azok a kutatások, tanácsok, amelyek a mostani járványhelyzet kapcsán többszörösen aláhúzzák, kiemelik a rítusok fontosságát az életünkben. Kell, hogy legyen egy biztonságot nyújtó, az otthonosság érzetét adó, az újra és újra visszatérés lehetőségét adó

alkalma az életünknek. A bizonytalanság, a kontrollvesztés, a kiszolgáltatottság, az ismeretlentől való félelem érzései közepette szükségünk van arra a helyre, legyen az valóságos vagy lelki, ahol ezekkel szembe tudunk nézni, el tudjuk hordozni ezeket.

A 4. zsoltárt olvasva annyi érzés, lelkiállapot tárul fel előttünk. „*Szorult helyzetemből adj nekem kiutat, könyörülj rajtam, hallgasd meg imámat*” – olvassuk az első mondatok között. Utána Dávid ellenségeit hívja képzeletbeli vitába: Isten előtt mondja ki, mit gondol róluk, miben áll a konfliktusa velük, mi az, amit sérelmez. A feszültségek terhei után egyszerre csak a hitvallás szavai következnek. Micsoda átalakulás, micsoda változás: „*Tudjátok meg, hogy az ÚR csodákat tesz hívével! Meghallgat az ÚR, ha hozzá kiáltok!*” Mintha magát is emlékeztetné, mintha a hitvallás szavai saját maga és érzései számára is útmutatást jelentenének! De megjelenik a kérés, a vágy is ebben az imádságban, amely január hónapjának útmutatói igéje: „*Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, URunk!*” (Zsolt 4,7). S végül az Úrhoz kiáltás feszültségteljes kiindulópontjából, megannyi váltáson, állapoton keresztül megéli, átéli a zsoltáros a meghallgatás, a lélekben hozzá való megérkezés csodálatos pillanatát: „*Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, URam, hogy biztonságban élhessek!*”

Nem tudjuk, hogy mit hoz az előttünk álló év, hogy a képzeletbeli fotók milyen érzéseket örökítenek meg. Az azonban biztos, hogy az imádság áldása, lehetősége nyitott számunkra. Jézus Krisztus által Isten megváltott gyermekei lehetünk, megérkezhetünk az ő békességébe.

Keczkó Pál

Karácsony

József Attila (1923)

*Legalább húsz fok hideg van,
szelek és emberek énekelnek,
a lombok meghaltak, de született egy ember,
meleg magvető hitünkről
komolyan gondolkodnak a földek,
az uccák biztos szerelemmel
siető szíveket vezetnek,
csak a szomorú szeretet latolgatja,
hogy jó most, ahol nem vágtak ablakot,
fa nélkül is befül az emberektől
de hová teszik majd a muskátlikat?
Fölöttünk csengőn, tisztán énekel az ég
s az újszülött rügyező ágakkal
lángot rak a fázó homlokok mögé.*

Bemutakozás

Nevem Fábián Richárd, és egyházfiként vagyok új tagja a Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközségnek. Szeretném, ha közelebből is megismernének.

Ózdon születtem. Szülővárosomban zenei általános iskolába jártam, ami megalapozta a zenei pályafutásomat. 10 évet tanultam zeneiskolában zongorán és szintetizátoron, majd a Kőbányai Zenei Stúdió zongora szakán 2016-ban végeztem. 2020 nyaráig több alkalommal zongoráztam különböző hajóutakon. Közben bejártam a világot, sok szép élménnyel gazdagodtam. Az elmúlt évek nyarán Monacóban, Európa egyik leg híresebb kávézójának teraszán, a Cafe De Paris-ban zongoráztam. Ha nem külföldön tartózkodom, hazánkban szórakoztatom a kedves magyar közönséget szállodákban és egyéb színvonalas rendezvényeken.

Hogyan is kerültem ide? A szülővárosomban élő Tóth Melinda Anna evangélikus lelkész felkérésére több városi és környékbeli rendezvényen zongoráztam, vagy éppen zenész fiával, Tóth Dániellel örömmzenélést folytattunk.

Tóth Melinda Anna ajánlásával idén nyáron pályáztam az egyházi állásra, melyet nagy örömmre meg is nyertem. Így hát elkezdődött ősztől az egyházi életem, és örömmel tölt el, hogy gyülekezeti körben tölthetem a mindennapjaimat. Kedves kollégákat, gyülekezeti tagokat ismerhettem meg, noha a kötelező maszkviselésben még sokuknak az arcát sem láthattam. Az itt lévő ritmust felvettem, és igyekszem a lehető legjobb munkamorált nyújtani. A zenei részeket a zenés istentiszteletek során lehető legjobb tudásom szerint szerkesztem, hogy Önök kellemes minőségben tudják hallgatni azt az online világban.

Délelőttönként a lelkészi irodában el tudnak érni, ahol az adminisztratív és ügyintézői feladatokat végzem. Keressenek bizalommal, ha a gyülekezetünk életével kapcsolatos információkra van szükségük, vagy bármi másban segítségükre lehetek!

Bízom benne, hogy járvány rövidesen véget ér, és végre lekerülhet a maszk az arcunkról, személyesen is üdvözölhetjük egymást a gyülekezeti központunkban, templomunkban.

Jó egészséget kívánok minden kedves gyülekezeti tagnak!

Fábián Richárd

Egyházmegyei ifis kirándulás

Egy szép szombati napra virradóan hajnali 10 órakor Budakeszin, az épülő templom tövében gyülekezett össze a Budai Egyházmegye ifjúságának jó néhány tagja, szám szerint épp 33. A budavári, a budakeszi, valamint a budahegyvidéki gyülekezetek képviseltették magukat, a maradék 11 gyülekezet ifjúsága ezen a szombaton az alvást választotta.

Először megtekintettük a – már végső építési fázisban lévő – templomot Benczúr László vezetésével (aki a templom tervezője), utána pedig meghallgattuk Lacknerné Puskás Sára áhitatát. A kirándulást egyébként Sztyéhlik Csaba és Ifj. Osztóics András szervezte, de ők csak az utána következő programokban szerepeltek, mint a túra vezetői.

Innen indultunk tehát, és majdnem mind a 33-an el is értük – kizárólag gyalogosan – a budahegyvidéki evangélikus templom kertjét. Az út nagy részét erdőben tettük meg, gondosan ügyelve arra, hogy mindig a nehezebb utat válasszuk. Ha épp egy tekintélyes

hegy volt előttünk, nem ám az ösvényen megkerültük... Azt a verziót meghagytuk a gyengéknek, mi átmásztunk rajta.

Jó néhány ilyen kaptató után érkezünk meg Budahegyvidékre, ahol az asznapi takarítónapról maradt pompás cowboy ragu maradékát farkaséhesen betermeltük. Ezen a takarítónapon egyébként kb. 30-an vettek részt, vagy 25 zsáknyi levelet összegyűjtve, úgyhogy ennek köszönhetően még a látvány is szebb volt, ami fogadott bennünket.

Egy élmény volt!

Keczkó András

Különös advent, különös karácsony

November közepén ismét bezárult szeretett templomunk kapuja, és a személyes találkozások helyett újra online verzióban lehetünk együtt. Az állami rendelkezéseket elfogadva, a püspöki tanács javaslatait mérlegelve gyülekezetünk elnöksége hozta meg ezt a szomorú döntést, mely mindannyiunkat újabb próbatételek elé állít. Nyilván mi sem ilyen lovat akartunk, ahogy a szólás mondja, nem erre készültünk, és nem ez az erősségünk, hogy lassan egy éve kameráknak beszéljünk, ne lássuk a testvérek arcát, ne tudjunk szót váltani egymással. A gyülekezet tagjai sem biztos, hogy – noha a kényelem szempontjából talán előbbre való – az otthonukban, a velünk és az egymással való találkozás nélkül szeretnék ünnepelni a vasárnapokat.

Máskülönben pedig szép rendben zajlanak a felvételek. Nálunk már szerda délután vasárnap reggel van, megérkezik a Hegyvidék Tv munkatársa, és segít mindenben. Ez komoly előrelépés a tavaszi feladatokhoz képest. A tavaszi videók is szépek voltak, de azokban sok-sok saját munkaóra volt a készülésen túl is. A hét közben pedig videochat formájában találkozunk hétfői hittanon, keddi órán, konfirmációs órán, senior bibliaórán, házaskörön és ifin is. Szóval minden van, csak másképp. És azért van, aki így kimarad. Technika hiányában, vagy azért, mert nem szereti e formáját a „találkozásnak”. És ez valahol teljesen érthető.

Közben elérkezett az advent, a maga bensőségességével, drága üzenetével, meleg fényével. Otthonainkba érkezett meg. Otthon gyújtunk gyertyát a koszorún, otthon hallgatjuk meg az adventi igehirdetéseket, zenés áhítatokat. Sőt a téli csemegéket is otthon készítjük, fogyasztjuk el a karácsonyi vásárokon való séták helyett. És otthon, a karosszékéből fogjuk megnézni majd a karácsonyi műsort a vidám hangulatú szeretetvendégség helyett.

Mert nem tudunk tervezni. Nem merünk álmodni. Talán mire megjelenik az újság, lesz új kormányrendelet. De bármi is áll majd abban, mi nem tarthatunk igazi karácsonyt, mert senkit sem zárhatunk ki abból, és ha csak feleannyian jönnének el, mint más ünnepen, akkor sem volna „biztonságos”. Így hát – bár e sorok írásakor még három hét van karácsonyig –, azt gondolom, hasonló ünnepre készülünk, mint amilyen az adventünk. Más, szokatlan, de lassan már megszokjuk mégis. Valaki nemrég azt mondta, a karácsony családi és gyülekezeti ünnep egyben. Idén igazán családi ünneppé válik, amelybe belecsempésszük majd az Üzenetet, az Evangéliumot. Idén megéltük már az online húsvétot, azt gondolva, karácsonykor már együtt ünnepelhetünk! Szeretetben és lélekben együtt leszünk, imádságban hordozva egymást, bízva abban, hogy az új év elhozza számunkra a valódi találkozások ajándékát is.

Keczkó Szilvia

Hétvége a Bükkben

– Őszi kirándulás

Hosszú várakozás előzte meg az idei őszi gyülekezeti hétvégét. A tavaszra meghirdetett kirándulásra jelentkezők a három hónapos szigorú karantén miatt végül ez év októberében indulhattak útnak. Péntek este a sötétben a bükki erdők mélyén megbúvó Papsági Vendégház megtalálása még a Waze segítségével (vagy éppen félrevezetésével) sem volt teljesen zökkenőmentes; az utolsó kilométereken ráadásul a térerő is elfogyott. Fáradtságunkat azonban kárpótolta a szálláshely rendkívüli felszereltsége és kényelme. A megérkezés izgalma és zaklatottsága az elfogyasztott vacsora után végül mindig az esti áhítatban fordul át békességgé, és a nagyváros zaját hátrahagyva befelé fordulássá.

Pali tolmácsolásában az Útmutató alapján „Jézus a tengeren jár” sokat hallott története hangzott el (Máté 14,22-33). A kételkedés és teljes valónkkal Jézusra figyelés ellentétének legismertebb példája ez a szakasz. Most azonban Jézus elfogadó szeretete vált hangsúlyossá. A történetben Péter eleinte Jézusra figyelt, kiszállt a hajóból, és a vízen járva elindult Jézus felé. Amikor azonban az erős szélre figyelt, sülyyedni, kapálózni kezdett, és kétségbeesve felkiáltott. Jézus pedig nem dorgálta le, nem „mondott tanmesét”, nem nevette ki, hanem azonnal kinyújtotta kezét. Jézussal járva, megtapasztalva ezt a szeretős és biztos támaszt, közösségünkben is megéljük ezt az el- és befogadó, mindenek fölött álló szeretetet. Reggelenként Szilvi adott a csa-

patnak lelki útindítót a 33. zsoltár, valamint 5Móz 30,16 igéit olvasva.

A hétvége a már szokásosnak mondható programmal telt, szombaton közösen indult útnak a csapat, majd kettéválva egy rövidebb és hosszabb túrát tettünk meg. Nem szokásos módon azonban este egy tűzön készült bográcsgulyást ehettünk a szervezők, Imreh Péter és Kárpáti Eszter jóvoltából. Még most is jó visszagondolni a sok-sok gonddal és szeretettel főtt, gazdag és ízletes levesre!

A hosszabb túra csúcs-sütijét a Füzér-kő várnál fogyasztottuk el, ahonnan gyönyörű körpanorámát szemlélhettünk szinte nyári-as meleg napsütésben. A csúcstról még épp idejében sikerült lejönnünk, mielőtt – a legnagyobb meglepetésünkre – egy busszal felszállított turistacsapat hódította meg a várat. Így könnyű – gondoltunk vissza saját csúcstámadásunkra, mely a „toronyiránt rövidebb” elv jegyében alaposan megizzasztott bennünket. A visszafelé vezető úton pedig kiderült, hogy eddigi földrajzi ismereteinkkel ellentétben Magyarországon is van szinte áthatolhatatlan dzsungel.

A kisebb gyerekek legnagyobb élménye Erzsiek kutyájának, Marcipánnak a sétáltatása volt. Stopperrel mért időbeosztás alapján egymás kezéből vették ki a póráz, és végül nem tudjuk, hogy ők sétáltatták-e Marcipánt, vagy a kedves kutyus húzta végig a fáradtságra panaszkodni hajlamos csemetéket a túrán.

A hétvége során nemcsak a fiatalok és örökifjak találtak egymásra a közös beszélgetésekben, hanem Marcipán és a Lengyel család Csoki nyuszija között is fellángolt a románc. Kutya-macska barátságra is volt példa, hisz velünk jött Szilviék kiscicája is.

A vasárnap délelőtti sétánk sportos tempója után pedig mindenki fizikailag kelleme- sen elfáradva térhetett haza és vissza a térerőbe, s így feltöltődve nézett a követ-kező hét kihívásai elé.

Köszönjük a szervezőknek, Péternek és Eszternek, a remek szállás felkutatását, a túraútvonal kitalálását, a szervezési gondok átvállalását, valamint a sok előkészületet a szombati főzéshez! Köszönjük Szilvinek és Palinak a lelki táplálékot és hogy az autójukból mindig előkerül valamilyen hangszer, amivel szebb és örömtelibb lesz énekünk az Úrnak!

Borókey Zsófia

Pénzügyi beszámoló

Kedves Testvérek!

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik gyülekezetünk fenntartásához bármilyen módon és mértékben hozzájárultak.

Gyülekezetünk anyagi helyzete ebben a nehéz helyzetben is stabil, hála a testvérek adakozó készségének. Az október végi részadatok szerint bevételeink 300 000,- Ft híján elérték a tervezett mértéket, ugyanakkor kiadásaink mintegy 15%-kal maradtak el a tervezettől. Sajnos arra kell számítanunk, hogy a következő hónapokban továbbra is csak virtuális istentiszteleteken lehetünk együtt. Nagyszerű dolog, hogy – hála a műszaki lehetőségeknek – ebben a nehéz időszakban sem kell nélkülöznünk Isten ígését, ám így a perselypenzerekre nem számíthatunk. Kérem a testvéreket, hogy az eddigiekhez hasonlóan továbbra is támogassák a gyülekezetet, pótolva a kieső offertóriumot bármilyen

formában (e-persely, alkalmi átutalás, megemelt egyházfenntartói hozzájárulás).

Adjunk hálát Istennek, hogy a járvány idején is gondoskodik népéről, megannyi új lehetőséget kínálva a gyülekezet fejlődésére!

Imádkozzunk egymásért, különösen azokért, akik orvosként, ápolóként, tanárként, lelkesként a veszély idején is helytállnak értünk!

Gyülekezetünk minden tagjának áldott adventi készülődést és karácsonyi örömet kívánok!

Erős vár a mi Istenünk!

Szeretettel:

Dr. Vidovszky István
felügyelő

Gyülekezetünk bankszámlaszáma:

11712004-22458078

E-persely elérhetőségünk:

<https://perselypenz.lutheran.hu/>

„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat.

Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.”

(2Kor 9,6–7)

Hangokba rejtett orvosság

Mindig izgalmas kihívás az adventi áhítatok zenei műsorának méltó, az adott témához illő összeállítása. 2020 őszén is már jó időben egyeztettem két muzsikussal, akik lelkesen készültek az alkalmakra. Amikor kiderült, hogy a gyülekezeti programok kényszerűen ismét az online térbe költöznek, bizony minden leleményességünkre szükségünk volt, hogy alkalmazkodni tudjunk a helyzethez.

A december 1-jei áhítat esetében ez „csupán” annyit jelentett, hogy a műsor jó részét el kellett engedni, a megmaradó művek felvételére pedig majdnem egy héttel a tervezett dátum előtt került sor. Minden elismerésem Tabajdi Ádámnak, hogy ilyen körülmények között is megszülethetett a

Vivaldi–Bach concerto életvidám és a Liszt-tétel bensőséges előadása!

A december 8-i áhítatot viszont – lemondás miatt – az utolsó pillanatban magamnak kellett kézbe vennem. Bízom benne, hogy az adventi-karácsonyi ünnepkör emblematikus koráljainak (pl. *Szép, fényes Hajnalcsillagom; Jöjj, népek Megváltója; Csillagoknak alkotója*) változatos stílusú feldolgozásai felvillantottak valamit az evangélikus egyházzene lenyűgöző gazdagságából. És mindig nagy öröm, ha Klári húgommal együtt muzsikálhatok.

Az áhítatokat a vendég lelkészek, dr. Szabó Lajos és Szabóné Mátrai Marianna tartalmas igehirdetése tette teljessé. Bárcsak sokakhoz ezen az úton is eljutna az örömhír!

Dr. Ecsedi Zsuzsa

Itt lehet dátum szerint megtalálni az alkalmakat:
<https://hegyvidek.lutheran.hu/videotar/istentiszteletek>

Itt van a szép karácsony

Dsida Jenő (1929)

*Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?*

*Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.*

*Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhítat
minden szívet átítat.*

*Pásztorjátások be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.*

*Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjjéli üzenet:
Kis Jézuska született!*

Karácsonykor

Reményik Sándor (1925)

*A szent estén majd eljövök ide.
Álmaim szekerebe fogatok
És szölok fantáziám táltosához:
Hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok,
És álomhintón eljövök – ide.*

*Itt minden fehér lesz, – fehér, s halott.
Csak egy hang lesz a halott rengetegben:
A zúgó patakok.*

*És én fenyőtől fenyőhöz megyek
És minden fenyőt megsimogatok.*

*És megkérdeszem: virrasztotok még?
És megkérdeszem: hogy aludtatok?*

*És aztán feltűzöm a szívemet
A legmagasabb fenyő tetejére, -
S imába kezdek: Magány, Mi Anyánk...
Néked ajánlom égő szívemet...*

Olyan lesz, mint egy karácsonyfaláng

Gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

**Minden vasárnap 10 órakor
videofelvételről**

A felvételek a honlapon megtalálhatók:
<https://hegyvidek.lutheran.hu/>

GYERMEK BIBLIAKÖR

Minden vasárnap 11 órakor zoom-on

BIBLIAÓRÁK

Keddi bibliaóra 18 órakor zoom-on

Csütörtöki bibliaóra videofelvételen
a honlapon: <https://hegyvidek.lutheran.hu/>

HITTANÓRÁK

Hétfőn 17 órakor
óvodások és kisiskolások részére zoom-on

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája:
megbeszélés szerinti csütörtök este
zoom-on

Ifjúsági óra:
péntekenként 17:30-kor zoom-on

Konfirmációi előkészítés:
csütörtökön 16 órakor zoom-on

HÁZASPÁROS KÖR

Megbeszélés szerinti csütörtök este
zoom-on

BABA-MAMA KÖR

Minden hónap 2. és 4. péntekén
délelőtt 10 órakor zoom-on

**December 24-én délután 16 és 17 órai kezdettel
szabadtéri szentesti áhítatokat tartunk a templomkertben.**

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA, MEGJELENIK ÉVENTE 4 ALKALOMMAL
Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460
E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókay Ferenc, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál
hegyvidek.lutheran.hu

Típo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.